

uitspraak

Uitspraak d.d. 6 november 2019 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4299

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mr. M. Bijleveld en mr. H.D. Coumou,

tegen

[verweerder],
voorheen werkzaam bij [bank],
VERWEERDER.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 7 december 2018 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken (hierna: STB). Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Op 16 mei 2019 is verweerder door klager gehoord. Bij brief van 14 augustus 2019 heeft klager aan verweerder kenbaar gemaakt dat een klacht zou worden voorgelegd aan de tuchtcommissie. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij brief van 16 augustus 2019 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. Bij brief van 26 augustus 2019 is het klachtrapport door de secretaris van de tuchtcommissie aan verweerder gezonden en is verweerder opgeroepen voor de zitting van 25 september 2019. Ook klager is opgeroepen voor deze zitting.

1.4. Op de zitting van 25 september 2019 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn de gemachtigden van klager en verweerder verschenen.

1.5. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd. Door verweerder is mondeling verweer gevoerd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder was vanaf 1 april 2012 werkzaam bij de bank. Ten tijde van de hieronder beschreven gebeurtenissen was hij werkzaam als [functie].

2.2. Verweerder heeft op 9 juni 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

2.3. Verweerder heeft ten overstaan van de bank en klager, alsmede ter zitting van de tuchtcommissie, erkend dat hij in 2016 een vriend, die hij kende doordat zij samen bestuurslid zijn geweest van een vereniging en die werkzaam was als privédetective, inzage heeft gegeven in betaalgegevens van klanten van de bank. Dit vond plaats wanneer verweerder thuis werkte en de privédetective bij hem op bezoek kwam. In zijn bijzijn raadpleegde verweerder het banksysteem en gaf hij hem gelegenheid in het banksysteem te kijken naar informatie die van belang was of kon zijn voor opdrachtgevers van de privédetective. Verweerder heeft ter zitting van de tuchtcommissie verklaard dat hij wist dat de privédetective de gevraagde informatie gebruikte in kader van zijn werkzaamheden.

2.4. Volgens een analyse van de afdeling [onderzoeksafdeling] van de bank, heeft verweerder in de periode van 18 februari 2016 tot en met 27 augustus 2016 van 109 klanten ongeoorloofd rekeninggegevens geraadpleegd. Verweerder heeft in het gesprek met klager op 16 mei 2019 verklaard dat de privédetective ongeveer 40 tot 50 keer bij hem thuis is geweest en soms om gegevens van meerdere klanten vroeg. Ter zitting van de tuchtcommissie heeft verweerder verklaard dat het naar zijn schatting om 60 klanten van de bank ging.

2.5. Verweerder is door de bank op staande voet ontslagen nadat uitkwam dat hij de privédetective van betaalgegevens had voorzien.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. De klacht houdt in dat verweerder heeft gehandeld in strijd met de gedragsregels 1, 4, 5 en 7 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod voor een periode van achttien maanden op te leggen.

3.2. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat het fout is geweest dat hij toegang tot de rekeninggegevens heeft verschaft aan de privédetective. Verweerder kon, mede doordat zijn vriend hem ervan overtuigde dat het niet zou uitkomen, niet weigeren. De privédetective wist hem telkens over te halen toch mee te werken. Verweerder had er zelf geen belang bij. Hij heeft nooit geld gekregen voor het verlenen van inzage.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de bankierseed en de daaraan verbonden gedragscode. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.
5. De bankmedewerker houdt vertrouwelijke informatie geheim.
7. De bankmedewerker draagt bij aan het vertrouwen van de samenleving in de bank.

4.2. De tuchtcommissie is van oordeel dat de klacht ten aanzien van elk van deze gedragsregels gegrond is. In het midden kan blijven hoe vaak verweerder precies inzage in rekeninggegevens van klanten heeft gegeven aan de privédetective. Op grond van de bevindingen van de afdeling [onderzoeksafdeling] van de bank en de verklaringen van verweerder kan vastgesteld worden dat het ten minste om tientallen klanten gaat.

4.3. Van bankmedewerkers wordt verwacht dat zij vertrouwelijk omgaan met de (betaal)gegevens van klanten. De interne regels van de bank eisen dit ook. Informatie die bekend is bij de bank kan immers zeer veel prijsgeven over het persoonlijk leven van een klant of de zakelijke activiteiten van een onderneming. Klanten moeten er daarom op kunnen vertrouwen dat dergelijke gevoelige informatie bij de bank in veilige handen is. Dat vertrouwen wordt in grove mate geschaad door handelingen als die van verweerder. Hij heeft een privédetective inzage verschaft in de (betaal)gegevens van klanten, waarbij hij wist dat deze gegevens zouden worden gebruikt ten behoeve van opdrachtgevers van de privédetective. Dat vertrouwelijke (betaal)gegevens openbaar zouden worden gemaakt en de klant hierdoor werd geschaad, heeft verweerder kennelijk voor lief genomen.

4.4. De grove schending van de gedragsregels door verweerder is in strijd met een integere beroepsuitoefening en het schaadt bovendien het vertrouwen van de samenleving in het bankwezen. Dat verweerder geen weerstand kon bieden aan de verzoeken van de privédetective is geen reden waarmee bij het opleggen van de maatregel rekening kan worden gehouden. Een bankmedewerker moet zich ervan bewust zijn dat hij voorkomt dat gegevens van klanten in verkeerde handen komen en daar ook naar handelen. De tuchtcommissie wil tot uitdrukkelijk brengen dat het handelen van verweerder volstrekt ontoelaatbaar is en zal een beroepsverbod opleggen voor de duur van twee jaar.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht gegrond;

legt aan verweerder de aanwijzing op dat hij gedurende een periode van twee (2) jaar niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, prof. dr. A.J.C.C.M. Loonen en M.W. Scholten, in aanwezigheid van mr. M.E. Olthof, secretaris.

---

voorzitter

---

secretaris

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 6 november 2019.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen één maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.